

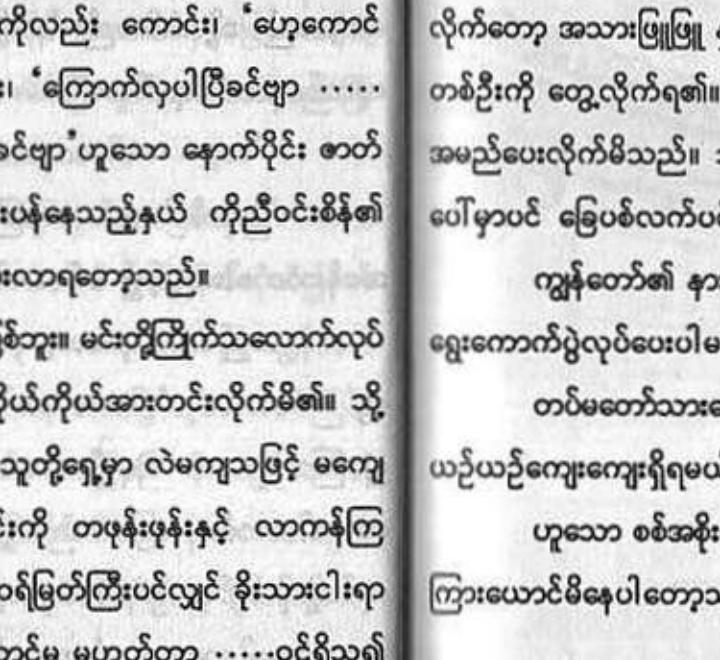
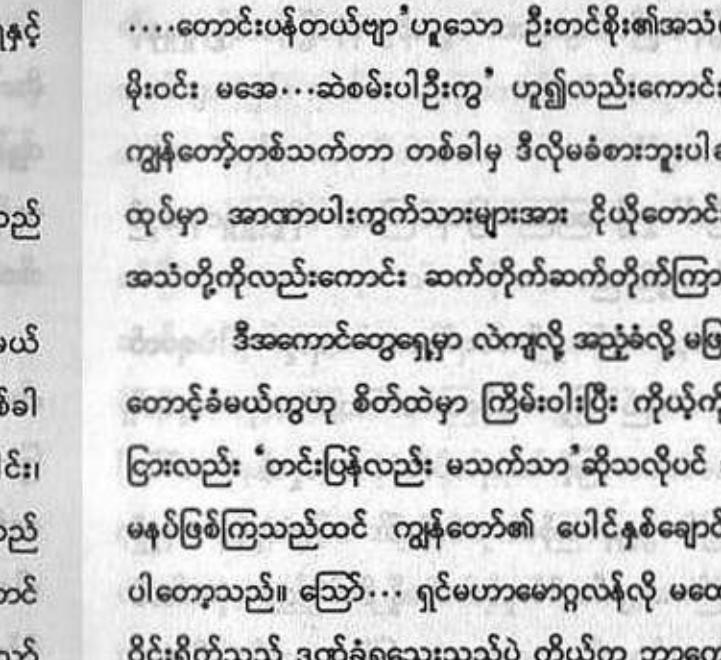
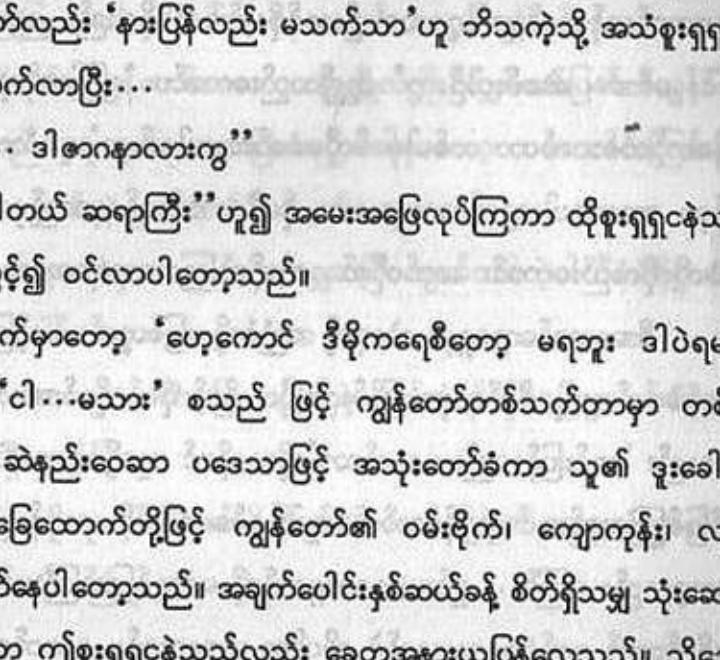
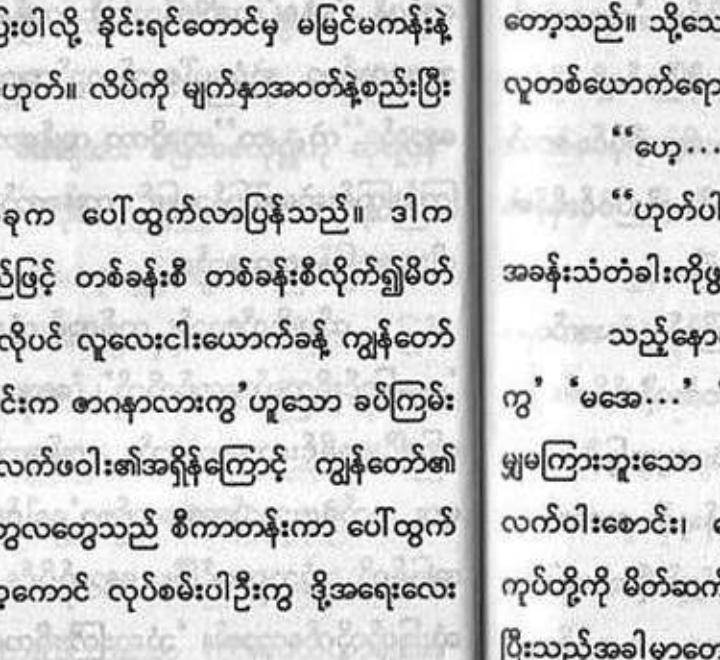
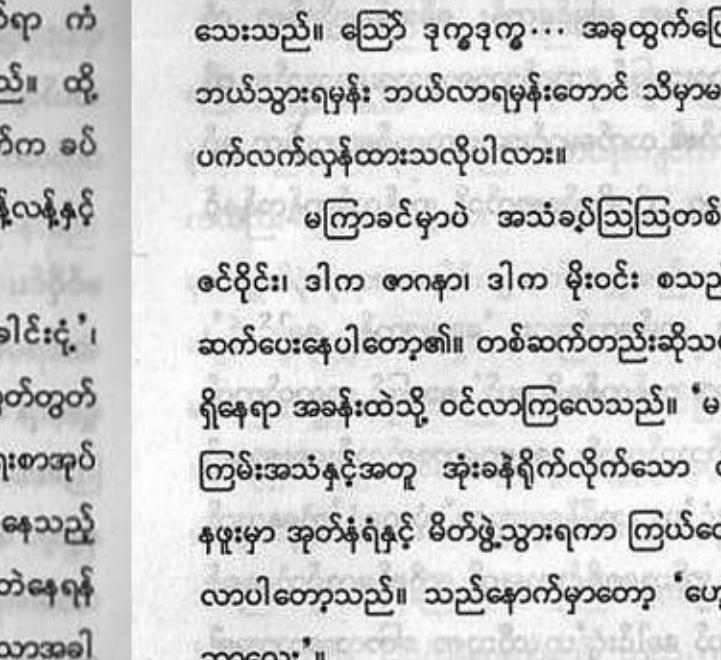
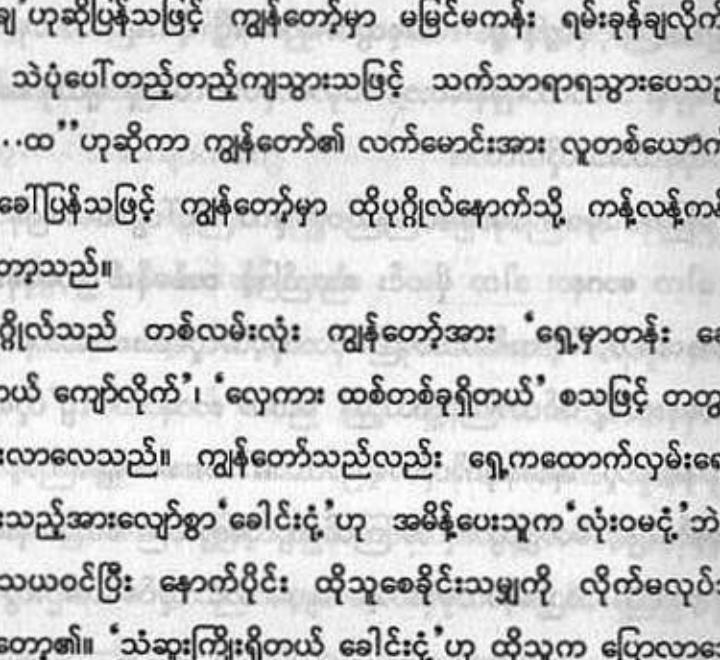
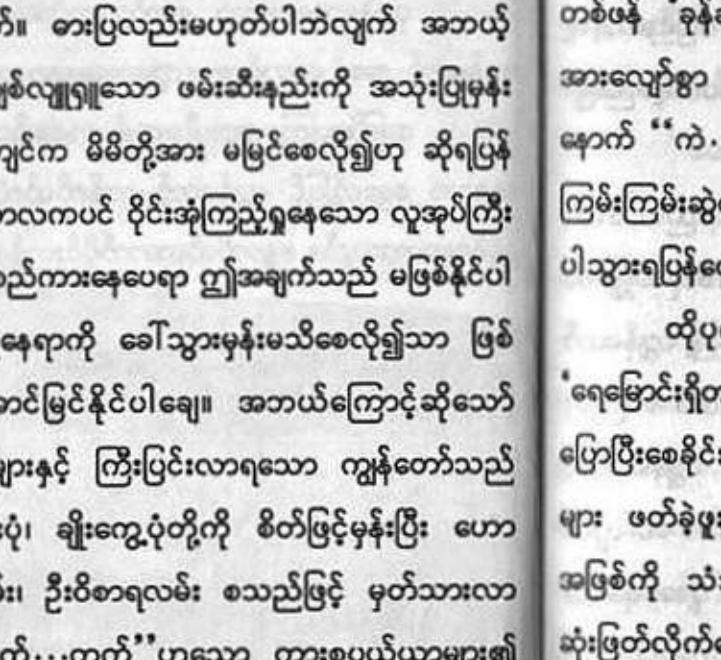
କ୍ୟାଲ୍‌କ୍ୟାଲ୍‌ଲୋଃଟ୍

ပုဂ္ဂန်သေစေသော တော်သလင်းမှုသည်
အား ကောင်းစွာဒုပ္ပါယောက်၏။
အကြိုအကြားများပါမက္ခန်း တရစပ်ထွက်

အကြောက်များပါမကျနဲ့ တရစဝထွက
သျေးတို့ဖြင့် ကျွန်တော့ တစ်ကိုယ်လုံးမှာ
ဘုသည်။ ခန္ဓကိုယ်အောက်ပိုင်းတစ်ခုလုံး

A black and white photograph showing a traditional building with a tiled roof and a large tree trunk in the foreground.

SanZain

လိုက်တော်၏။ အုတ်နံရွှေင့် ကျွန်တော်ကို ပျက်နာချင်းဆိုင်အနေအထားဖြင့် ကပ်ထားခိုင်းပြီးနောက် ‘နောက်လျည်မကြည့်နဲ့’ဟု အမိန့်ပေးကာ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်အခန်းအပြင်သို့ ပိုသုတေသနတွင်သွားလေသည်။ ကျွန်တော်မှာဖြင့် ငါအားလုည်းမကြည့်နဲ့ဟု တော်တော်နဲ့ရိမ်နေ တစ်ဦးကိုမှ ဂိုင်းဝါး

အမိန့်ပေးနေသေးသဖြင့် သွေး... သူတို့မျက်နှာကို မြင်သွားမှာ ရှာကြပါလား။ ကိုယ့်ကို ပြန်မဖြင့်နိုင်တဲ့ သူ ဘာမှပြန်မလိုပိနိုင်တဲ့သူ နဲ့ထိုးကြတဲ့ရတာ နည်းတဲ့သူတို့မဟုတ်ပါလားလို့ တွေးမိပြီး အနီ
(လက်ထိပြုတဲ့၍) မြှောက်၍ မတ်တတ်ရပါနိုင်းထာ လွှာင်းလွှာကိုကိုခဲ့သော အလုပ်ပင်ဖြစ်၏။ မြှေထောက် ခံစားရလေသည်။ ထိုအချိန်မှာပင် ဂုဏ်းခနဲပြုလေဂျာ

ရောက်လာတော်သည်။ မတ်တတ်ရပ်ရင်းနှင့်ပင် လက်မောင်း ကလေးနိုင်လိုက်၊ ပေါင် ကလေးနိုင်လိုက်ဖြင့် သက်သာရာရလိုရပြား ကျွန်ုတ်မှာ လုံးပန်းမောရတော်၏။ ထို အချိန်မှာပင် နဲ့ည့်သောအသံပိုင်ရှင်သည် ပြန်လည်ရောက်ရှိလာပြီး...

ကားကြီး၏ ကြမ်းပြင်ပေါ်တွင် ဒုံးနှစ်ဘက်
ပေါက်နှစ်ချောင်းကိုယ်ကာ နောက်စောပေါ်သို့
ရားတွင် စစ်သုံးပန်းများအား ဖမ်းဆီးပုံနှင့် တူ
အောာစ်ပြောဆုနေသများကို ကြားနေရသူဖြင့် ကော်တော့ ဒေါ်ရာဟာ ရဲးခနဲ
(ဒါမှုမဟုတ်) ကင်းတဲ့တစ်ခုခုဖြစ်လိမ့်မည်ထင်တယ်ဟု တွက်ချက်နေမိ၏။ ၁၃
မှာပင် ပြန်းခနဲ ကျွန်ုတော်ခေါင်းကို အဝတ်ကြီးတစ်ခု စွမ်းချလိုက်ပြီး ‘ထ’ဟု
သဖြင့် ကျွန်ုတော်မှာ ခြေကျင်နေသည့်ကြားမှပင် အသာဖြည့်ဖြည်းထလို

ထက်ရယ်အားသန်... ဘယ့်နှယ်... ခေါင်းစပ်ကြီးစပ်ထားတဲ့ဟာ ဘာမှမမြင်ရတဲ့
သူက လျည်ကြည့်တော့ကော ဘာမြင်ရမှာမိတ္ထုး၊ အကန်းကို တောင်ကြည့် မြောက်
ကြည့် မလုပ်နဲ့လိုပြောသလိုချည်းပါလား။ ထို့အောက် ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည် အန်းထဲ
ပြန်ဝင်လာပြီး ကျွန်တော်၏လက်နှစ်ဖက်ကို အောက်ပြန်လက်ထိပ်ခတ်လိုက်ပြန်ပါ

ကျူးဘ မနေနိုင်အောင် ဖြစ်နေရပါတော့သည်။
ကိုယှတော့ သူတို့ပဲ ညောင်းသွားလိုလား။ ကျွန်တော့ကိုပဲ သမား
ခေတ္တအားလပ်ချိန် ဖြစ်သွားလေသည်။ ကျွန်တော်၏ကျောပြင်၊
သူတို့ကြိုက်သလို ထိုးကြိုတ်ခွင့်ပေးထားပြီး ယခုမှပင် အမားရလေ
ဝင်ရိုင်း ဘာဖြစ်တာလဲ ထစ်း' ဟူသော အသကိုလာ
အသက်ကြီးတာ ငယ်တာမရှိဘူး။ ပေါ့လဲ ရပ်စစ်း'ဟူ
အသကိုလည်းကောင်း၊ 'တရာတ်ထဲမှာတော့ မင်းတော်မဲ့
ဟူသည့်ကိုအမိန့်၏ အခို့မှအသံကိုလည်းကောင်း၊

“ကိုယ်မှာ.... ခေါင်းစပ်ချုပ်လိုက်ပါ.... အေးအေးဖူးပါ။ အဲဒီမှာ ဖျာရှုပါတယ်၊ လွှဲချင်လွှဲနေပါ။ ကျွန်တော်ဘို ခေါင်းစပ်ပေး အပေါ့သွားချင်ရင် ဟိုထောင့်မှာ ခွဲကိုရှိတယ်”ဟူ၍ ပြောလာပြန်လေသည်။

ବ୍ୟାକରିତ ପାଇଁ ଏହାର ଅନ୍ଧାରର ମଧ୍ୟରେ ଦେଖିଲୁଛି । ଏହାର ପାଇଁ ଏହାର ଅନ୍ଧାରର ମଧ୍ୟରେ ଦେଖିଲୁଛି । ଏହାର ପାଇଁ ଏହାର ଅନ୍ଧାରର ମଧ୍ୟରେ ଦେଖିଲୁଛି ।

လုပ်တော့ အသာဖြူဖြူ နှာတံပေါပေါ နှင့် ကုလားမင်းသား မီသွန်းနှင့်တူသော လျင် တစ်ဦးကို တွေ့လိုက်ရ၏။ ကျွန်တော်ကတော့ ထိပုဂ္ဂိုလ်ကို ‘လျှပ်တစ်ပြက် မီသွန်း’ဟု အမည်ပေးလိုက်မီသည်။ သူတွက်ခွာသွားပြီးသည့်အခါမှာတော့ သမဲတလင်းကြမ်းပြင် ပေါ်မှာပင် ခြေပစ်လက်ပစ်လုံချုပစ်လိုက်မီတော့၏။

ကျွန်တော်၏ နားထဲမှာတော့ ‘တရားမျှတပြီး လွတ်လပ်တဲ့ပါတိစုဒ်မိုကရေစီ ရွှေးကောက်ပွဲလုပ်ပေးပါမယ်...

တပ်မတော်သားတွေဟာ မိဘပြည်သူတွေနဲ့ ဆက်ဆံရင် နှစ်ခုပြီး ဆက်ဆံရမယ်

ပုံ၊ ချိုးကျွေပုံတိုကို စိတ်ဖြင့်မှန်းပြီး ဟော
လို့မျှော်လုပ်မှုများ သာမျှဖြင့် မှတ်သားလာ
ကို...တက်”ဟူသော ကားပပယာများ၏
ရမ်းကုန်းလမ်းဆုံးရောက်ပြီကိုး။ ဒါဆို တိုကို
ဘစ်ခုခုကို ပိုမှာသောချာပြီဟု တွက်ဆမိလိုက်
ဘိအီး ၁၁ ကားကြီးသည် လက်ယာဘက်သို့
ဟု တစ်ထစ်ချ ယူဆလိုက်ရပါတော့သည်။
သော ကိုချွေတိအီးသည် လက်ယာဘက်ကို
ဘိ တက်ကာ သက်ပိုင်းခံပိုက်မီးကြေးတစ်ခုမှတ်

နှုန်းမှာ အုတ်နံရွှေင့် မိတ်ဖွဲ့သွားရကာ ကြယ်တွေလတွေသည် စီကာတန်းကာ ပေါ်ထွက်
လာပါတော့သည်။ သည်မောက်မှာတော့ ‘ဟောကောင် လုပ်စမ်းပါဉီးကွ ဒ္ဓအရေးလေး
ဘာလေး’။

“ဒီမိုကရေစိ အော်ပါဉီးကွ”

“ဟောကောင် အီမာ ပိတာ ကိစောင် လုပ်စမ်းပါဉီး”

စသည်ဖြင့် ပြောလိုက် ထိုးလိုက်ဖြင့် အနှစ်ပုဂ္ဂိုလ်များမှာ စံချိန်စည်နှုန်းမမီမှာနိုး
သည့်အလေး ကျွန်ုတော့အား တုံ့နှုန်း တုံ့နှုန်း တုံ့နှုန်း တုံ့နှုန်း အောက်ပါတော့သည်။
ကျွန်ုတော့မှာတော့ သမွတလူကြမ်းအဖွဲ့အလယ်သို့ ရောက်သွားရှာသော ရှိုးရှိုးအအောင်
စာသွားလေးတစ်ဦးလိပင် ဖြစ်နေ့တော်၏။ သည်အထဲကောင်းကောင်းမထိုးဘဲ ‘မောက်

မြေထောက်တိဖြင့် ကျွန်တော်၏ ဝစ်းမိုက်၊ ကျောက္ခား၊ လည်ပံ့ဖောပါတော့သည်။ အချက်ပေါင်းနှစ်ဆယ်ခန့် စီတ်ရှိသူမျှ သုံးဆောင်။ ဤစုံရရှင်နဲ့သည်လည်း ခေတ္တအနားယူပြန်လေသည်။ သို့သော်တော့ မနားရပါချေ။

ဘင် ဆိုင်ကယ်စီးတတ်သလား... စီးတတ်မှာပါကွာ”ဟူ၍ သူ အဖြေလုပ်ကာ ထောက်လှမ်းရေးတပ်၏ နာမည်ကျော်ဆိုင်ကယ်ကို သို့သော်လည်မှာ အခြားတော့မဟုတ်ချေ။ မြေပျားထောက်၍ မြေထောက်ကို ခိုင်းပြီး ဒုံးကိုကျေးနိုင်သမှု ကျေးခိုင်းထားကာ လက်နှစ်ပက်ကို

ဟူသာ စစ်အနီးရခေါင်းဆောင် ဖိုလ်ချုပ်စောမောင်ဆိတ္တု၏ စကားသံများကိုသာ
ကြားယောင်မိဇ္ဈပါတော့သည်။

◆ ◆ ◆